

Muž za volantem vozu Octavia Combi se opakovaně rozhlížel vpravo vlevo po hlavní silnici před sebou. Zprava mu před nosem pozvolně projela nějaká felička. Pak teprve řidič zvedal chodidlo nad spojkovým pedálem. Hodlal svižně kolmo překonat výrazný hlavní tah. Mladík na elegantním motocyklu značky Kawasaki 500S po návštěvě servisu dotankoval nádrž na čerpací stanici sotva sedmdesát metrů od křižovatky. Vlastně vyjel pár metrů jakoby z depa, pultitrový motor pobublával, chlapík v sedle několikrát přehlédl situaci na vozovce, proploužila se tam starší Škoda Felicie. A potom povolil spojku a současně přitočil rukojeť plynu. Možná o vteřinku déle setrval očima na budících, které mohly doložit kvalitu zrychlení jeho mašiny.

Strážci zákona ve společenském

oktávka už vlastně byla za hranici hlavní ulice, když se jí silná motorka, jako střela z čistého nebe, zjevila na pravém boku. Řidič se instinktivně zapřel do volantu a sešlápl brzdu.

I pro motocyklistu bylo auto náhle napříč vozovkou zjevením, a překážkou, a nečekaným problémem. Pokusil se mu vyhnout ostrým manévrem vpravo do boční ulice, ale odstředivá síla daná značnou rychlostí, byť po několika málo desítkách metrů jízdy na hlavní silnici, se nedala zvládnout.

Následoval střet obou motorových vozidel. Nekapotovaný pilot jednostopého stroje přeletěl osobnímu automobilu po přední Hauptně...

K dopravní nehodě jsme přijeli s hlídkou kadaňských obvodních policistů v okamžiku, kdy rychlá lékařská služba již motocyklistu odvezla do nemocnice. Zjevně nezraněný jezdec si trochu stěžoval na bolesti naraženého břicha a řidič oktávky okamžitě volal doktory. Teprve po nich policii.

Na místě postávalo několik hloučků přihlížejících chodců. Nikdo ale nedovedl ke kolizi vypovídat.

Oba zúčastnění motoristé se zřejmě navzájem přehlédlí. Oba mají zelenkavé stroje. Benzina stojí na jarním pažitě (motorka mohla splývat se zeleným pozadím), osobní auto přejíždělo hlavní ulici z bodu, za nímž je parkoviště plné dlouhodoběji stojících aut (dalo se tudíž mezi ně snadno přiřadit).

Obvodáci zajistili místo srážky, řídili provoz kolem křižovatky. Nastával jamí idylický páteční podvečer. Motorkáři se rojili, automobilistů rovněž valem – a nejspíš víkendově – přibývalo.

Sál plný kamarádů

Opustili jsme dvojici policistů s jejich čekáním na výjezdovku dopravní policie z okresního ředitelství. Předtím eskortovali podezřelého na chomutovské Státní zastupitelství, poté jsme s nimi byli u drobného konfliktu v supermarketu, skončil domlouvanou a řešením přes bezpečnostní agenturu, dále jsme preventivně projížděli obvod, třeba kolem pasovky povrchového dolu...

Teď nás čekala rychlá příprava na akci, kterou jsme za více než deset let návštěv na obvodních a místních odděleních P ČR dosud nezažili:

Policejní bál připravovaný Sportovním klubem policie Kadaň.

V sále v prvním patře kulturního domu Střelnice a vlastně ve všech ostatních restauračních prostorách od přízemí po balkon nad parketem bylo krátce před devátou večerní hodinou vyprodané zahuštěno tan-

čícími i pouze besedujícími hosty 14. repreplesu zdejších policistů. Dostavil se i ředitel OŘ P ČR Chomutov a jeho náměstek s partnerkami. Ze sousedního klášterského obvodu přicestovalo domluveným taxiautobusem na třicet věrných návštěvníků společenské události, která je významnou tradicí nejen pro město Kadaň, ale zároveň i pro hodně široké podkrušnohorské okolí řeky Ohře. Zastoupení měla i Městská policie, třeba jejím kadaňským ředitelem Jindřichem Drozdem, jemuž společníci dělala sympatická dcera Lucie.

Přišli jsme se bavit – jako všichni ostatní – nikoliv pracovat, ale malý výzvědný pohovor s hlavní pořadatelskou trojkou v čele s por. Jaroslavem Sadílkem jsme podniknout museli.

Nultý ročník plesu byl před patnácti lety zadarmo, určený policejním vysloužilcům, seniorům. První oficiální bál sportovního klubu policistů patřil fotbalistům a kuželká-

Kadaňská památková perla č. 1 – Františkánský klášter

Praporčíci Oldřich Vogl a Radim Beck (vousatý) při obhlídce supermarketu

Jindřich Drozd (se slečnou dcerou Lucií Drozdovou) má v Kadani na povel 26 strážníků, 4 operátorky, 3 služební auta – ve 4 směnách „měšťáci“ nepřetržitě hlídají pořádek ve městě (a v každém okamžiku jsou pochopitelně připraveni spojit síly s Policií ČR)

řím. Od té doby je velká taneční akce opakovaně připravovaná pro policisty a jejich doprovody a přízně, bez ohledu na to, jestli jsou sportovci či „povaleční“. Rozhodující je, aby všem hostům bylo dobře, aby si při téhle zábavě se vším všudy oddechli.

A záměr se očividně daří, plesající skupinky, páry i jednotlivci se každoročně vracejí.

Bez sponzorů se to dělat nedá, klubovou kasu to nenaplňuje, ale přestat s tím nehodláme. Leckdo nám pomáhá a nejen účastí. Obvodní vedoucí Milan Němček chodí vždycky, letos chybí výjimečně kvůli vážné nemoci v rodině. On, jeho zástupce Petr Panuška a další, to jsou milionové kluci!, rozzáří se šéf SKP Sadílek.

S Obvodním oddělením jsme se seznamovali v předstihu. A také nám k němu poskytl charakteristiku plk. Mgr. Jiří Volprecht, ředitel OŘ P ČR Chomutov:

Kadaňské oddělení je jedním z 9 obvodních oddělení v okrese Chomutov. Jeho působnost je mimo samotné město Kadaň i v přilehlých obcích – Brodce, Meziříčí, Kadaňská Jeseň, Nová Víska, Pokutice, Prunéřov, Tušimice, Úhošťany,

Zásada u Kadaně, Místo, Vysoká Jedle, Rokle, Hradec, Krásný Dvůrček, Nová Víska u Rokle a Želina.

Kadaňští obvodní policisté mají služebnu v objektu společně s teritoriálním oddělením Služby kriminální policie a vyšetřování. Celkem je tam zařazeno 28 policistů pořádkové policie a 18 policistů SKPV. Pořádková policie řeší bezpečnostní situaci na rozloze 120 kilometrů čtverečních, na které bydlí 21 tisíc obyvatel, z toho přes 18 tisíc přímo v Kadani (ta je m. j. též pověřenou obcí) a zbylé necelé 3 tisícovky lidí žijí v přilehlých obcích.

Oddělení patří mezi významné útvary, neboť má v obvodě velké průmyslové objekty: Severočeské doly – doly Nástup Tušimice, Elektrárny Tušimice I a II, Elektrárny Prunéřov I a II a průmyslovou zónu Královský vrch, kde již působí zahraniční firmy, např. Kyocera, Zannini a kde průběžně vznikají další výrobní haly. Na obvodě se navíc nacházejí rozvodna Hradec, přehrada Kadaňský stupeň a část přehrady Nechrance.

Strohý popis obvodu souvisí s charakterem nápadu kriminality, v němž převažuje majetková trestná činnost, mnohdy právě v návaznosti na průmyslové objekty – v současnosti kriminální delikty značně ovlivňuje např. generální oprava Tušimické elektrárny, s výrazným přílivem nových, a dočasných! zaměstnanců.

V minulém roce řešila Kadaň 730 trestných činů – patří v okrese mezi nejzatíženější obvody – a objasněno přitom bylo 53,29 % případů...

Pozitivně je ze strany vedení Okresního ředitelství P ČR také hodnocena spolupráce pořádkové policie s Městskou policií v Kadani, která by se v letošním roce měla ještě více prohloubit propojením městského kamerového systému na Policii ČR s předpokladem dalšího efektivnějšího využití dohlížecí techniky.

Co je to poklidno v práci? Zažil jsem i sedmnáct zásahů za den, jedenáct trestných činů, šest přestupků... – prap. Jaroslav Šmejce (25 let služby!) právě na kadaňské „recepci“ policejního obvodu

Kadaňsko je plné rozporů. Vedle výčtu „energetických monumentů“, nepřilíš estetiicky zasahujících do zdejší krajiny, nabízí regionek krásná přírodní zákoutí kolem řeky, zvláště na jejím pravém břehu, a pod bariérou hraničních Krušných hor – a přímo ve městě řadu historických, architektonicky vzácných kulturních pozoruhodností.

S blížící se letní turistickou sezonou jsou tady doporučitelné cíle výletů jak pro seniorské party, tak pro mládežníky nebo rodinky s malými dětmi. Dopřejme si alespoň několik málo „dějinných“ vět.

Kadaň (Policista 9/2006 ji zařadil do soutěže Znaků evropských měst) jako osada má doklady z konce 11. století. Z iniciativy českých králů Václava I. nebo Přemysla Otakara II. byla povýšena na královské město. Velký rozmach prožila za vlády českého krále a později i římského císaře Karla IV.

Přestože není zahrnut do souvislého území městské památkové rezervace, je ústřední kadaňskou památkou – a dějištěm nejedné novodobé kulturně společenské akce – Františkánský klášter. Jako nejstarší poutní místo Čtrnácti svatých pomocníků v českých zemích má počátek stavby pěkně opředený legendou. Kdysi za středověku si jedna z kadaňských „venkovsky šlechtických“ rodin řekla, že do centra království je daleko, a že si výklad zákona podřídí vlastnímu podnikání. Snad půltucet bratrů se pohyboval v městském i přilehlém prostředí bez zábran a bral si, co právě potřeboval, co mu zrovna učarovalo.

Odvody do státní kasy darebníci nerespektovali, sousedy šikanovali a vydírali. Až „místodržícím“ trpělivost došla a partičku organizovaného zločinu do šatlavy sesypali. Soud vybral z povedené rodiny nejstaršího syna a k exemplárnímu trestu na šibenici jej odeslal.

Odsouzenci poslední přání poté nabídnuto – a ejhle, na poslední chvíli se zlosyn v duši obrátil a jedinou prosbou se mu stala zbožná modlitba. Načež stejně „pověsili ho vejš, jen ať se houpá“. A on po tři dny nepo-

povoláním zlatník a ctihodný člen městské rady, nestydatě okrádal své bližní, domovské město. Měl k tomu šikovného psíka, který ve výplatní dny radnice z nachystaných zlatáků svému pánovi vzorky nepozorovaně odnášel. Radní se dlouho

Plk. Mgr. Jiří Volprecht, okresní ředitel Policie ČR, s nejbližším doprovodem v okamžiku taneční pauzy

hodně na oprátce spočíval a konec stále nepřicházel. I snát byl a dotázán, jak je to všechno možné.

Ke Čtrnácti svatým pomocníkům jsem se horoucně modlil a oni ten zázrak způsobili, vysvětlil napravený zbojník (získal svobodu, protože právu bylo učiněno zadost, poprava přece proběhla!). Vzápětí na to bohabojní občané popravitiš jinam přenesli a na zázračném plácku kapli vystrojili. Ta postupně přerostla v klášterní komplex.

V interiéru bývalo ohromné množství umělecké výzdoby – zejména fresek, obrazů a soch. Vzácné oltářní sošky Čtrnácti svatých pomocníků se v roce 1991 ztratily neznámo kam.

Jiným raritním kouskem je v kadaňském historickém centru radnice. Její gotická věž, jedinečný symbol města, ční hrdě nad střechy měšťanských domů (sama střechu nemá, je do nejvyššího bodu vyzděná!). I k ní se váže mírně kriminální legenda.

V dávnějších časech zámožný měšťan,

soužili nad záhadným mizením hotovosti, než na zvrhlu metodu úniku prostředků přišli.

Následoval bezodkladný hrdební rozsedek – a zlatník úpěnlivě prosil a žebroni, až dostal šanci spasit život kaskadérským zdoláním věže po kamenných růžicích. Povedlo se mu to, ale jeho čtyřnohý kumpán, čekající v nejhořejší části pozoruhodné stavby, přešlápl chybně a zřítel se na dlažbu náměstí. Zdatný horolezec sice přežil chundeláče, ale po třech dnech i on – na záhadnou horečku (za přispění božích mlýnů?) – zemřel.

Kamenný pes na radniční věži má místnímu obyvatelstvu dodnes připomínat, jak se nepoctivost na věky věků – nevyplácí...

U současné kriminality, jak již naznačeno, nadále převládá majetková trestná činnost. Neustálé problémy jsou se ztrátami materiálů na železnici, v prostoru povrchových dolů. „Sběrači starých kovů“ odnášejí

Jeden z duchovních otců – a vytrvale obětavých „rodičů candrbálu“ SKP Kadaň – por. Jaroslav Sadílek

kolejové propojky, zcela novotou zářící kabely a jiné součástky.

Prioritou letošního roku – podle vyprávění vedoucího oddělení npor. Milana Němčeka – je snaha ještě soustředěněji postupovat proti vykradačům motorových vozidel, proti zlodějům aut a proti pachatelům vloupání do bytů a sklepů. Slouží k tomu – mimo jiná preventivní opatření – jeden z nejstarších městských dohlížecích kamerových systémů v České republice (postupně rozšiřovaný od roku 1996).

Současných 14 kamer sice příliš nesnižuje roční statistiky krádeží (což možná nemusí být velkým překvapením – lapkové si přítomnost „neúnavných očí“ ve městě dosud plně neuvědomili), ale počty zadržených pachatelů a objasněnost krádeží kamerové hledáčky prokazatelně zvedají. Navíc je několik kamer mobilních a lze jejich „službu“ operativně přesouvat na nová stanoviště, kde s nimi rafinovanější zločinci nepočítají.

Současné vedení policejního obvodu má za sebou dvanáct let služby v místě. Jejich ohlédnutí za kriminalitou přes přelom dvou tisíciletí svědčí o tom, že město a blízká sousedství vážnější násilnou zločinnost delší dobu nemuselo řešit.

Také těžší dopravní nehody v katastrofu města mají sestupnou tendenci. Městský úřad osadil hlavní příjezdové silnice k historickému náměstí ostrůvky, křižovatky jsou vesměs nově vyřešené kruhovými objezdy (ale i záznamovým radarovým zařízením), což vedlo účastníky provozu ke snižování rychlosti, k bezpečnějším stylům jízdy na městských komunikacích. „Plechové rány“ se ovšem sem tam ozývají (viz úvodní pasáž).

Jinak je tomu neustále na hlavním tahu od Karlových Varů na Chomutov, na rychlostní silnici 13. Byť kolem elektráren vede kilometrový přímý přehledný úsek, opakovaně na něm umírají lidé. Před několika málo týdny tam – zcela nepochopitelně – předjížděla kadaňská zdravotní sestřička. Nestihla se zařadit do pravého pruhu, čelně potkala kamion. Vyprošťovací technika musela

Zlomek vteřin nepozornosti a plechy praštit a zdraví lidí je ohrožováno

z místa nehody odstraňovat i fatálně poškozený nákladní automobil!

Redakční osobní archiv novinových výstřižků vypovídá o drsné kauze kolem koně Dekolta. Ve stáji v Úhošťanech (pod skoro bájnou stolovou horou Úhošť) kdosi, pochopitelně beze svědků, přeřezal na podzim v roce 2005 anglickému plnokrevníkovu šlachy! Beznadějně zoufalá majitelka nechtěla nechat utrpení koně, který musel být utracen, bez potrestání (hmotná škoda představovala hrubých dvacet tisíc korun). Případ musel být přesto po určité době, pro nedostatek důkazů, odložen jako nevyřešený.

Perličkou a zviditelněním obvodu před republikou, připomíná s úsměvem vedoucí oddělení, se stalo koncem minulého roku obsazení pruněrovského elektrárenského komínu členy Greenpeace. Dění policisté monitorovali, ČEZ netrval na razantnějším zásahu a výtržníky vlastně brzy od pokračování demonstrace vyhnala nepřízeň počasí.

Jinými zajímavějšími zásahy byly v poslední době objevená a zajištěná výroba omamných látek, přesněji malá marihuana nová farma v Pruněřově, nebo někdy před pěti lety zadržení pachatelů závažné trestné činnosti. Tehdy trojice raubířů (měli na svědomí i vraždu ženy v Loděnicích u Prahy) přijela do Kadaně vymáhat nějaké vyděračské peníze. Před bydlištěm oznamovatele je nekompromisně zadrželi obvodáci spolu s kadaňskou kriminálkou. Obešlo se to bez střelby, bez zranění, přestože policie ve vozidle našla čtyři pistole, jeden samopal, přes pět set nábojů...

Současné královské město pořádá během roku četné zábavné podniky vedoucí ke srovnání vícehlavých davů – Masopust, Františkánské léto, Václavské slavnosti, Císařský den (příjezd Karla IV. mezi městské opevnění), Dny maxipsa Fika atd., ve městě se plynule odehrává docela bohatý noční život (ve větším množství restauračních prostor a na diskotékových scénách), policejní „pamětníci“ si ale nevybavují nějaké s tím návazné závažnější delikty.

Drobné loupeže, mizející mobily, občasná rvačka, to ano, krutější zranění, nebo střelba mezi lidmi, to zatím ne.

Přesto jsou v plánu obou policií ve městě, v součinnosti s radnicí, nová preventivní opatření. Vyhlížejí se další kamery k využití v dopravě i jinde v městském prostoru pro stále zajištěnější, bezpečnější životní prostředí občanů i příležitostných hostů, rekreatantů, projíždějících turistů.

Zpět k plesovému reji. Tančili jsme – a fotodokumentovali atmosféru bezmála rodinného společenského ruchu – hezky přes půlnoc. Policistu, nejen podle oblečení, by tam nezasvěcený pozorovatel ani omylem nehledal.

I taneční vložka omladinové skupiny break dance byla. Také břišní tanečnice předváděla postupně kousky s vějíři, plédem, se zakřivenou šavlí na hlavě vybalancovanou. Rovněž jiné záhadné a krásné individuality v tanečních kreacích parketem kroužily. I pestrá a hodnotná tombola nechyběla.

A do uší se nám vracela spokojená – i skromně podávaná – řeč Jardy Sadílka: „Nikdo tu nemá větší plesovou tradici, podobně vysokou návštěvnost. Vlastně tu máme plný sál kamarádů! S dalším pořádáním nemůžeme skončit, když se to lidem líbí!“

I nám se to nadmíru zamlouvalo.

Po ránu sobotní služba ohlásila do reportážního bloku, že během celé noční doby četnického plesání bylo po městě a jeho přilehlém okolí poměrně poklidno. Neudálo se nic mimořádně výjimečného.

Snad jenom zákrok u domácího násilí – hrubián osklivě zmlátil družku, hlídka ho musela vykázat na deset dní z domu, lékařské ošetření postižené se také nedalo odložit. A na sídlišti Budovatelů kdosi opilecky rušil v hloubi noci veřejný pořádek. A taky se pultu centralizované ochrany rozkřičel alarm z místní pošty – nezastihli tam však živou duši.

Nejspíš zabezpečovací systém nabudila první jarní bouřka jdoucí – a blýskající na časy? – v populárněnoční chvíli zpoza Ohře od Doupovských hor...

Jaroslav KOPIC
Foto Jiří NOVÁK